

ex opere, cum impossibile sit in ipsum jam perfectum expendi alii usui simili Superioris auctoritate applicandum erit, cum de toto ad partem argumentum procedat, l. *Quæ de tota* 75. de rei vendicat. Barbosa cum plurimis *trac. loc. comm. loc. 114.* Ad-jicitur etiam, quod sicut hæres non teneretur supplere, si pecunia ad opus legata non sufficeret, si nec quod superfluit lucrari debet, argumento legis *Secundum naturam* 10. de reg. jur. cum aliis apud Barbof. *axiom. 44. n. 2. & 6.*

24 Tandem quanquam re in dubia versaremur, favor piæ causæ deberet attendi, propter quem plurima præter, ac contra juris rigorem sunt constituta, præfertim quod in ambiguis pro piæ causa respondeatur, ut videre est apud Tiraq. *trac. de privil. piæ caus.* Summa enim est ratio, quæ pro Religione facit, l. *sunt personæ* 43. de relig. & sumpt. fun. Sed idem mihi videtur de legata quantitate ad opus publicum.

Verf. *Secunda prioris sententia.*

Vide supra ad notata n. 6. & 20.

Verf. *Tertiò non obstat.*

25 Præter tradita num. 7. observandum est, quod Princeps potest obstaculum juris remove, veluti legitimans spurium ut succedat cum aliorum detrimento, quando voluntas defuncti, cui derogare non valet, minimè opponitur. Greg. Lop in l. 3. gloss. 2. col. 10. tit. 13. p. 6. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 174. ad fin. verf. *Adderem quando, cum seq. & fati* ex subsequentibus constabit.

26 Licet autem d. num. 7. ex multis præmiserimus fas esse legitimare illegitimum post delatam venientibus ab intestato hæreditatem, id pluribus impugnat Pat. Molin. *ubi proximè, verf. quando hæreditas, cum seqq.* cui accedit Sarmient. d. cap. 8. numer. 16. neque enim absque causa Princeps jus adeuadi quæsitum tollere potest, & multò minus dominium additione jam comparatum, ut cum D. Covar. & Molina probat Pat. Molina. *verf. Meritò tamen.*

Verf. *Eadem equidem ratione.*

27 Aliud est per legitimationem fieri capacem ad succedendum contra testatoris, aut disponentis voluntatem, & aliud adversus legis vel consuetudinis prohibitionem: ad hoc in Principe residet potest etiam cum tertii detrimento, non ad illud: quod obiter prænotavi sup. numer. 25. & constat ex traditis num. 8. 12. 15. & 16. & observat Pat. Molin. *sup. disp. 174. verf. Adderem quando, cum seqq.*

28 Unde deducitur, quod si ex institutione majoratus appareat conditorem exclusisse legitimatum, nequibit Princeps illegitimum natalibus restituere, ut in majoratu succedat, quanquam id expresserit cum clausula: *Ex certa scientia, & ex plenitudine potestatis*: quod præter D. Covar. *hic*, docent Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. num. 29. *verf. Ex quibus dubia*, Pat. Molin. *verf. Contrarium ejus, & verf. Septima conclusio*, Castill. *controv. lib. 5. cap. 106. ex n. 12. consentiuntque laudati n. 15.*

29 Si verò legitimatus non sit ex dispositione fundatoris remotus, tunc poterit Princeps vulgò quæsitum expressim legitimare, ut in majoratu succedat adversus consuetudinem, & majoratum naturam, ad quos legitimati rescripto non admittuntur, ut fuse probant Molin. d. cap. 3. per. tot.

Castill. *ubi proximè*: etenim Princeps juris impedimentum amovens voluntatem institutoris non violat. Ita post D. Covar. tenent Mieres de major. part. 2. *quæst. 1. num. 9.* Melch. Phœp. *Lusitan. decis. 97. n. 12.* Alvendann. in l. 40. *Tauri, gloss. 11. num. 32.* ubi limitat extante filio legitime nato.

Hæc sententia displicuit Molin. d. cap. 3. n. 29. 30 *verf. Ex quibus dubia*, Castill. *sup. num. 31.* Pat. Molin. *verf. Hæc tamen opinio*; quia legitimatus censetur exclusus, si institutor legitimos vocet, aut filios ex tacita voluntate disponentis, cui Princeps refragari non valet: quod à presumptione procedit propter primogeniorum splendorem, ac regularem conditorum qualitatem. De quo consule Molin. & Castill.

Opinio tamen D. Covar. sustinenda erit quoties 31 legitimatus non expressè remotus, conjecturis juvatur, ut elidatur exclusionis præsumptio, velut si institutor non foret legitime natus, aut primò illegitimum vocaverit; cum non sit verisimile ut legitimatos removeat.

Verf. *Quinta ratio facillimè.*

Præmissa distinctio in successione feudi est adhibenda; nam si ex conventionem feudalis contractus, aut ex ultima voluntate legitimati succedere non valeant, Princeps privatorum dispositionem non infringet legitimans illegitimum, ut succedat, quia non licet, ut prænotatur sup. n. 12. Sed si voluntas disponentis, & investitura non refragetur, sed duntaxat feudorum consuetudo, poterit Princeps expressè legitimare spurium ad feudi successione, de quo sup. n. 8. Pat. Molin. d. disp. 174. in fine, Trentacinq. *variar. lib. 1. tit. de legitimat. resol. 2. num. 30. cum seqq.* & alii recensit loc. *præcitatis.* Quam distinctionem rejicit Molin. d. cap. 3. num. 29. docens contra communem, non posse quem legitimari ut succedat in feudo propter præjudicium vocatorum ex forma contractus. Consentit Trentacinq. num. 34. *verf. Quartus & ultimus*, ubi ampliat etiam dominus præfæct assensum. Adde Tusch. *lit. F. concl. 165.*

Verf. *Sextum fundamentum.*

Fœminæ regulariter à feudi successione sunt remotæ, ita ut si pro liberis, aut hæredibus concedatur, illæ adhuc masculis deficientibus non succedant, ut prænotatur sup. cap. proximo, numer. 36. & 40. & lib. 2. cap. 18. numer. 52. Hoc ex consuetudine feudorum, cui Princeps derogans poterit fœminam rescripto capacem ejus successione reddere etiam in præjudicium illorum, ad quos aliàs feudum deberet pervenire.

Sed si expressè in contractu feudali fœminæ 34 excluderentur, Princeps conventionem infringere nequibit, nam Principis est potestas ut in legibus dispenset, non ut contractus subditorum immutet, ut statim comprobabitur, numer. 38. Hanc distinctionem D. Covar. amplectuntur Pat. Molin. *disp. 174. verf. Hinc est*, Matienz in l. 7. gloss. 7. num. 8. tit. 7. lib. 5. *Recop. Menchac. de success. creat. §. 1. num. 30.* Burg. de Paz. *proœm. partit. n. 342.* Peregrin. de *fideicom. art. 52. n. 151. cum seqq.*

Hanc tamen potestatem deferendi sic fœminis 35 cum aliorum præjudicio successione feudi, penes Principem residere, inficiantur Molin. de primogen. lib. 1. cap. 8. n. 31. *verf. Ex quibus consequitur*, Tusch. *lit. F. concl. 161. in fin.* Clar. §. *Feudum, q. 73. in fin.*

Præfa-

36 Præfati dubii resolutio, & aliorum, de quibus actum est, pendet ab ea questione, num Princeps valeat per rescriptum subditis adimere jus nondum quæsitum, sed in spe consistens, velut ad succedendum, vivo possessore, in majoratu, feudo, aut fideicommissio? Et affirmativam D. Covar. tenuisse constat ex solutione ad hoc, & alia argumenta oppositæ sententiæ. Illa quidem valde communis est, quam pluribus congestis sustinent Fachin. *controversiar. lib. 8. cap. 53. verf. quarta quæstio*, Matienz. *sup. d. gloss. 7. num. 9.* Verum alii dissentiant, prout observavi sup. num. 19. quibus jungendi Molina, Tuschus, Clarus proximè laudati, & alii qui sentiunt nefas esse habitare incapaces, ut in tertii præjudicium succedant, quod tutius, ac æquius videtur. Nec adulationis suspitionem evadunt, qui Principum potestatem cum subditorum pernicie amplificare satagunt. Sarmient. *Selectar. lib. 1. cap. 8. num. 18. in fin.* Vide infra, n. 46.

Ibi: *Et consuetudine induci posse.*

37 Fœminæ ex consuetudine ad successione feudi possunt admitti, similiter ex statuto. Tusch. *sup. num. 27.* Clar. d. q. 73. numer. 9. Cancer. *variar. part. 1. cap. 12. num. 55. & 56.* Matienz. in d. l. 7. gloss. 6. n. 6. & obiter adnotavi sup. lib. 2. cap. 18. numer. 57.

Verf. *Septimò quod ex Curio.*

38 Curtii opinio communiter rejicitur, ut apparet ex traditis num. 15. & 16. quoad majoratus, & ultimas voluntates, quibus Princeps nequit nisi ex publica causa derogare. Idem est generaliter de contractibus, ac jure ex illis quæsitò dicendum cum Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. à num. 14. Peregrin. de *fideicom. art. 52. numer. 131.* Valenzuela *conf. 59. num. 56.* Castill. *controversiar. lib. 5. cap. 106. ex numer. 17.* Sarmient. de cap. 8. numer. 18. *verf. Sed ne in re*, Pat. Molin. d. disp. 174. *verf. Contrarium ejus*, Matienz. in l. 7. gloss. 7. num. 3. tit. 7. lib. 5. *Recop. Card. Tusch. lit. P. conclus. 680. num. 57.* nam ut inquit Baldus, subjecit Deus Principibus leges, sed non contractus: quod agnoscunt Cæsares in l. 3. C. de *refc. vendit.* & ita verum est, ut Princeps nec proprios possit infirmare contractus, quibus omninò stare tenetur, etiam erga subditos, cap. 1. de *probat.* Matienz *ubi proximè, & in l. 6. gloss. 1. num. 16. tit. 10. lib. 5. Recop.* Valenzuel. *conf. 2. ex num. 52.* Alfar. de *offic. Fiscal. gloss. 34. numer. 6.* Barbof. *trac. de claus. 41. numer. 26.* licet ab antecessore celebratis Mantic. de *conject. lib. 1. tit. 13. numer. 2.*

Verf. *Ultima ratio urgeret.*

39 Præterea si suprema potestas ampliaretur, ut privatorum dispositiones ad jus commune reduceret, superius violaretur, naturale scilicet, seu gentium, quo cuique libera de rebus suis disponendi facultas competit, nisi lege prohibeatur, §. *Per traditionem*, Inst. de *rer. divis.* notatur sup. numer. 20. & D. Covar. statim docet num. 8. cui Princeps cum subiectus sit, Molin. de primog. lib. 3. cap. 3. num. 19. Castill. *controversiar. lib. 5. cap. 106. numer. 19.* derogare non poterit, Matienz. in l. 3. gloss. 12. numer. 1. tit. 10. lib. 5. *Recop.* Cancer. *variar. part. 2. cap. 2. num. 81.*

Ad Num. 8.

Principi non inesse absolutam aliquam potestatem, ut contra jus gentium & naturale, causâ publicâ non exigente, ultimas voluntates, ac contractus subditorum immutet, aut evertat, constat ex præmissis sup. ex n. 15. & n. 38. & 39.

Ibi: *Deinde.*

Divisionem supremæ potestatis in ordinariam, 41 & absolutam, ad ipsius ampliationem adversus jus, & æquitatem invenit adulatio: & quanquam illa communiter sit admittenda, à non paucis tamen merito damnatur, quam tempestatem, & tyrannidem vocant, de quo latè Pinel. in *rubric. part. 1. cap. 2. ex num. 24. & ad l. 2. C. de refc. vendit.* Sarmient. *Selectar. lib. 1. cap. 8. numer. 20.* Molin. de primog. lib. 2. cap. 7. num. 33. Fachin. *controversiar. lib. 8. cap. 63. verf. Ad secundum respondeo*, Castill. *controversiar. lib. 3. cap. 6. numer. 6.* Ant. Gail. *lib. 2. observat. 56. num. 9.* Matienz. de *gloss. 12. num. 2.*

Nec potestas dici debet, quæ iusta ac legitima non est, quia id possumus, quod de jure possumus, l. *Nepos Proculo* 125. de *verb. signif.* quod etiam in Summis Principibus verum habet, cap. 1. de *caus. poss. & propriet.* ibi: *Nec nos contra inauditam partem aliquid possumus deservire.*

Verf. *Fortassis placebit quibusdam.*

Ubi princeps quid decernit adversus proprias 43 leges, & juris communis regulas, potest dici quod utitur absoluta, seu extraordinaria potestate. Barbof. d. *claus. 41. num. 16.* Matienz d. *gloss. 12. num. 3.* Sed quoties non intervenit legitima causa, Princeps peccabit obsoleta utens potestate, etiam actus subsistat. Bossius in *praxi, tit. de Princip. numer. 192.* Valenzuel. *conf. 69. num. 119.* Matienz in l. 6. gloss. 2. num. 14. tit. 10. lib. 5. *Recop.* Sarmient. d. cap. 8. num. 16. Pinel. d. cap. 2. num. 25. Quod procedit sive positivo, sive naturali, seu gentium juri deroget in tertii præjudicium, nisi parvitate materiæ relevetur, ex ea opinione quæ habet, licere in modicis Principi absque causa subditis nocere, quam tenet Fachin. *controversiar. lib. 8. cap. 63. verf. Tertia quæstio*, Tusch. *lit. P. concl. 680. num. 27.* Pinel. in d. cap. 2. num. 24. *verf. In quo Scribentes*, ut communem refert, etiam dissentiat. De clausula, *De plenitudine potestatis*, fuse Barbof. *trac. de Claus. 41. & plures quos congerit. num. 1.*

Ad Num. 9.

Clausula, *Ex certa scientia*, ubi deficit in Principe potestas, nihil operatur. Barbof. *sup. claus. 59. num. 35. 39.* Pinel. *sup. num. 20.* Matienz in l. 7. gloss. 7. numer. 3. tit. 7. lib. 5. *Recop.* Tusch. *lit. C. concl. 340. numer. 6.* ubi de clausula, *De plenitudine potestatis*, quæ hinc æquivalet. Molin. de *Primog. lib. 2. cap. 7. numer. 17.* Et nisi Princeps utatur aliqua ex his clausulis, nequibit juri subditorum in majoratu derogare. Molin. *lib. 3. cap. 3. numer. 11.* Castill. d. cap. 106. num. 14. qui docent ejusmodi clausulas non apponi, nisi præmissa causæ cognitione. De clausula, *Ex certa scientia*, videndus Barbof. *sup. claus. 59. & alii apud ipsum. num. 1.*

Verf.

Verf. Tertio deducitur.

45 Argumentum de toto ad partem affirmativè, & negativa in omni casu, & materia subsistit, modo non inveniatur disparitatis ratio, l. *Quæ de tota*, 75. de rei vindicat. Barbosa ex plurimis axiom. 114. Cum igitur Princeps non valeat dispositioni quoad totum derogare decedentium, nec quoad partem ea potestate gaudebit, cum militet eadem ratio, nisi mutatio levis admodum sit præjudicii, ex prænotatis n. 43.

Verf. Nec principali hujus questionis.

46 Ea apud Scribentis invaluit opinio, ut Principi sit literum ex plenitudine potestatis adimere subditis jus nondum quæsitum in spe consistens, ut videre est apud Molin. de primog. lib. 1. cap. 8. num. 28. Fachin. controvers. lib. 8. cap. 63. verf. *Quarta questio*, Matienz. in l. 7. gloss. 7. num. 9. tit. 7. lib. 5. Recop. Ant. Gab. commun. lib. 3. de jur. ques. nou. tollend. concl. 1. num. 30. Peregrin. de fideicom. art. 52. ex num. 151. Et quanvis verum sit (quod absque controversia non est, ex traditis sup. n. 36.) obtinebit si jus quod auferatur, proveniat à lege, non à voluntate testatoris, cui Princeps derogare extra legitimam causam nequit, nec aliquo modo ultimam dispositionem illusoriam efficere. Sicut enim viventibus Princeps liberam de rebus propriis disponendi facultatem tollere non valet, ita nec post mortem quæ disposuerunt potest infirmare, ac evertere, maxime cum defunctorum suprema iudicia impleri, ac observari exactissime debeant, l. 1. C. de sacros. Eccles. l. Vel. negare 5. quemadm. testam. aper. authent. de hered. & Falcid. §. Semper igitur, authent. de jurejur. à testat. præf. in princip.

Verf. Quarto hinc quaritur.

47 Extra questionem est, quod Præses noster hic docuit, quandoquidem ut assertum est n. 2. & 15. Princeps nequit institutionem majoratus immutare, quanquam regia facultate institueretur: quod utique procedet in primogeniis ex legis regie concessionem conditis.

Ad Num. 10.

48 Licet Principis potestas non extendatur ad derogationem eorum quæ majoratum conditores decernunt, nisi publice interfit, ut ex præmissis constat, fallit tamen in clausula alienationem prohibente; nam ex iusta, & rationabili causa, etiam non publica, solet concedi regia facultas, ut bona vinculo subiecta distrahantur: quod ita procedit, ut hæc Principis autoritas per fundatorem impediri non possit, etsi expressim prohibeat ne talis facultas impetretur, nec illius prætextu præfata bona alienare liceat. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 650. numer. 1. Avendann. de censib. cap. 62. n. 12. & 13. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 3. num. 28. & 36. Verumtamen Princeps nihil agit contra institutoris voluntatem, (nec enim posset,) sed eam interpretatur, æstimans quod si casus occurreret illi proponeretur, alienationi consentiret. Pat. Molin. ibidem, Avend. sup. num. 12. Gregor. Lop. in l. 6. gloss. 4. col. 5. tit. 11. p. 6. Unde si expressè prohiberetur aliena-

tio ex aliqua speciali causa, velut dotis, non valeret Princeps facultatem concedere ad alienandum, ut dos constitueretur. Gregor. Lop. ibi, Ant. Gom. in l. 40. Tauri, numer. 87. in fin. Sarmient. Selectar. lib. 1. cap. 8. num. 22. & alii apud Cevall. comm. cont. comm. quest. 743. num. 6. qui dissentientes congestit, quorum sententia in praxi prævaluit; nam frequenter expediuntur rescripta ad subscienda bona majoratus hypothecæ, aut annuis redditibus dotis causa, licet specialiter prohibuerit id institutor. Molin. d. cap. 3. numer. 3. cui ipse nequaquam assentitur, nisi majoratus per reintegrationem ex regia facultate consulatur.

De hujusmodi regis facultatibus, quibus ex 49 causis, & quomodo concedi possint, fuse disserit Pat. Molin. disp. 649. & 650. Mieres de majorat. part. 4. quest. 1. à numer. 139. Burg. de Paz in proem. partitar. numer. 320. cum seqq. Anton. Gom. in d. l. 40. Tauri, num. 87. & 89. Avendann. de censib. cap. 62. & 63. Molin. de primogen. lib. 4. cap. 3. cum seqq. Gregor. Lop. d. gloss. 4. Quas facultates possessoribus majoratum non facile concedendas, aut omnino denegandas esse moment uterque Molina, Gregor. Lopez, & Ant. Gomez.

Inter cæteras causas ad bona majoratum alienanda, vel hypothecæ, aut censui submittenda, enumeratur dos, pro cuius constitutione, aut restrictione regia solet facultas impetrari, ut nuper ex Molina aiebamus. Sed D. Covar. non immerito excitat questionem, an scilicet regia facultas concedi possit, ut bona primogenii dotis causa obligentur? in quo ac in alienatione eadem prohibitionis ratio militat; nam quod alienare non licet, nec hypothecæ subicere permittitur, l. fin. C. de reb. alien. non alien. Fufar. de substitut. quest. 703. numer. 2. Cencius de censib. quest. 22. num. 7. Peregrin. de fideicom. art. 40. numer. 118. Merlin cum pluribus de pignor. lib. 2. quest. 6. num. 19. Quæ controversia deciditur infra sub. verf. *Quarto non tantum*, ad fin. Vide notanda ibi.

Ibi: Cujus questionis decisioni.

Dotem legitimam esse causam, ut bona majoratus alienentur, deducunt Interpretes ex 51 decisionem eauthenticæ Res quæ, C. commun. de legat. ubi in fideicommissis ita cavetur, ut observant Gregor. Lop. sup. col. 3. Pat. Molin. disp. 648. num. 1. Menoch. lib. 4. præf. 189. numer. 1. & per tot. Molin. de primogen. lib. 3. cap. 6. num. 2. Pinel. in l. 1. part. 3. num. 102. C. de bon. matern. Merlin. d. quest. 6. numer. 4. Cevall. cum plurimis d. quest. 743. numer. 1. ultra quos pro intellectu dictæ authenticæ Res quæ, consulas Padillam Menef. in comment. ad eam, Ant. Gom. in l. 40. Tauri, numer. 87. Peregrin. sup. art. 42. Mastrill. decis. 256. Cancr. variar. part. 1. capite 9. à num. 163.

Verf. Primum equidem.

Permissio alienationis ex causa dotis, vel do- 52 nationis propter nuptias, juxta authenticam Res quæ, obtinet solum ad fovorem descendendum ab ipso qui fideicommissum reliquit. Ant. Gom. d. num. 87. verf. *Quarto notabiliter*, Gregor. Lop. sup. col. 4. Molin. de lib. 3. cap. 6. numer. 3. Villalob. Comm. opin. lit. A, num. 125. 126. Pinel. ubi proximè, verf. Sed respondeo, Peregrin. n. 48. & 49.

& 49. Menef. in d. authent. Res quæ, numer. 124. & alii pronuper laudati: Quæ decisio omnes descendentes complectitur, rejecta limitatione D. Covar. inf. numer. 10. verf. *Illud tamen*, Peregrini ex numer. 30. & nonnullorum quos refutat Molin. num. 4. Mastrill. sup. numer. 29. Vide infra numer. 68.

53 Ampliatur præfata constitutio, ut locum obtineat in dote ad matrimonium spirituale per ingressum Religionis. Menoch. num. 89. cum seqq. Ant. Gom. verf. *Septimò intellige*, Peregrin. n. 57. Menef. cum aliis n. 54. Molin. n. 17.

Verf. Secundo hoc in tractatu.

54 Aliqui, ut Ant. Gom. d. numer. 87. constituunt discrimen inter tacitam prohibitionem alienationis quæ oritur ex gravamine restituendi, & expressam, ut hac interveniente nequeant bona fideicommissi alienari dotis causa; ex illa verò prohibitione non impediatur alienatio. Sed hujusmodi distinctionem in praxi reprobata testatur Corraus lib. 1. miscellan. cap. 1. numer. 3. quæ explosa, constitutionis decisionem obtinere, etsi testator expressim alienationem prohibuerit, cum D. Covar. sustinet Gregor. Lop. in l. 6. gloss. 4. col. 4. tit. 11. part. 6. Molin. d. cap. 6. numer. 10. Padilla Menef. in d. authent. Res quæ, num. 52. Pinel. de num. 102. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 648. numer. 3. Alvarad. de consuet. ment. defunct. lib. 2. cap. 2. §. 1. numer. 108. Menoch. dict. præf. 189. num. 96. cum seqq.

55 Hæc communis sententia non procedit si fideicommissi author expresserit, ne bona ullo eventu, vel causa possint alienari; quia tunc cessabit constitutionis dispositio, nec favore dotis alienationi locus erit. Pat. Molin. ubi proximè, Menoch. d. præf. 189. numer. 115. in fin. Petra de fideicommissis quest. 8. numer. 340. quod statim limitabitur. Consule Cancr. sup. numer. 172. Surd. decis. 62.

Verf. Caterum Paulus Castrensis.

56 Ubi testator expressit, ne bona fideicommissi si vel dotis causa alienarentur, questionis est num pro dotandis illius descendentes ad alienationem devenire liceat contra specificam prohibitionem? De qua pluribus pro utraque opinione laudatis, videndus Menoch. numer. 116. Peregrin. dict. artic. 42. numer. 6. Ceval. comm. cont. commun. quest. 743. Et negativam ut magis receptam amplectuntur Menoch. & Cevall. cui subscribunt Gregor. Lop. Pat. Molin. & Alvarad. ubi proximè, Menef. sup. numer. 10. Molin. num. 11. Villalob. num. 127. Sarmient. Selectar. lib. 1. cap. 8. numer. 22. Tiraquel. de primogenit. quest. 61. num. 7. Qui id declarant non procedere quoad filios ipsius prohibentis alienationem, cum illis tenebatur dotem, seu donationem propter nuptias conferre, quia eis præjudicare nequibit. De quo circa majoratus aliquid præmissimus obiter sup. numer. 40. Et hæc limitatio de filiis, ac filiabus fideicommissitantis convenit etiam resolutioni tradita numero proximo. Vide alteram numer. seq.

Ibi: Imò hæc eadem expressa.

57 Idem observat Molin. d. cap. 6. numer. 13. & ampliatur ad primogenium ex regia facultate creatum cum præjudicio legitimarum quæ cæteris filiis D. de Faria Novæ Addit. ad Covar. Tom. II.

debeantur; nam poterit pater præfatum prohibitionem adjicere; ne propter dotem bona alienentur: quæ observanda erit etiam quod legitimam filii primò vocati, qui propter commodum excessus ultra illam huic, & aliis gravaminibus etiam quoad debitam portionem subicitur, quæ alias sustinere non cogeretur, de quo Villalob. ubi proximè.

Verf. Quarto non tantum.

Pro restitutione dotis, bonis non extantibus 58 liberis, bona fideicommissi alienari, vel obligari possunt. Molin. de primog. lib. 4. cap. 6. numer. 2. Padill. Menef. in d. authent. Res quæ, numer. 119. Menoch. de arbitrar. lib. 2. cas. 182. numer. 69. & latissime lib. 4. præsumpt. 190. numer. 1. cum seqq. Petr. Ant. Petra de fideicommissis quest. 8. num. 349. Pat. Molin. de just. & jur. disp. 648. numer. 2. Villalob. commun. opin. lit. A, num. 126. Peregrin. de fideicommissis art. 24. numer. 2. Ant. Gom. in l. 40. Tauri, numer. 87. verf. *Secundo intellige*, Cancr. num. 168. Imò potior ratio facit pro restitutione, quam pro constitutione dotis. Menoch. num. 10. Mastrill. decis. 256. num. 15. Unde id ampliatur, etsi fideicommissarius non sit ex descendentes testatoris, cum in constitutione dotis aliud juris sit, de quo num. 52.

Ibi: Unde apparet eam decisionem.

Proxima conclusio verum habet etiam si dos 59 post fideicommissum, & mortem testatoris tradatur. Pat. Molin. ubi proximè, Menoch. d. præf. 190. num. 15. Petra numer. 383. Molin. numer. 14. Cancr. numer. 169. Peregrin. cum pluribus, qui & dissentientium meminit num. 81. Hæc de dote, de cuius traditione constat: in confessata autem distinguitur, aut talis confessio potest nocere creditoribus, aut non. Primo casu locus erit alienationi ad restitutionem, secundo secus: de quo consul. Fufar. de substitut. quest. 533. num. 28. Menoch. ubi proximè, Noguerol. alleg. 40. ex num. 9. Cancr. num. 182.

Ibi: Quamobrem communem.

Quanquam mulier cum tradit dotem, non 60 ignores mariti bona obnoxia restitutioni per fideicommissum, petere valebit ut pro dotis restitutione distrahantur. Pat. Molin. loc. cit. Thefaur. Pedemont. decis. 151. in fin. Peregrin. numer. 17. Cancr. numer. 170. dissentit Menoch. d. præf. 190. numer. 47. cui non accedo; nam potuit mulier scire, bona fideicommissi pro restitutione dotis alienationi subiecta, nec ipsa dum nupsit, de dilapidatione dotis cogitaret, ut est verosimile.

Pro augmento dotis alienatio ista prohibetur, 61 authent. de restitut. & ea quæ, &c. §. Sancimus, Pat. Molin. disp. 648. numer. 1. Menoch. d. lib. 4. præf. 189. num. 155. qui tamen distinxit. Cancr. sup. numer. 166.

Beneficium dictæ authenticæ Res quæ, in sub- 62 dium conceditur, ubi alia bona defunt. Molin. d. lib. 4. cap. 7. numer. 2. Mastrill. sup. numer. 40. Petra d. quest. 8. numer. 459. Menoch. sup. præf. 190. num. 8. Marzar. epitom. de fideicommissis quest. 48. Noguerol. cum pluribus numer. 32. Cancr. variar. p. 1. cap. 9. num. 173. & omnes jam recensiti: quod ita verum est, ut si testator jubeat feminam ex bonis fideicommissi dotari, subauditur, bonis liberis